POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (ósma izba)

z dnia 12 listopada 2010 r.*

W sprawie C-339/10

mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) postanowieniem z dnia 14 czerwca 2010 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 7 lipca 2010 r., w postępowaniu:

Krasimir Asparuchow Estow,

Monika Ljusien Iwanowa

Kemko International EAD

przeciwko

Ministerski sywet na Republika Byłgarija,

* Język postępowania: bułgarski.

TRYBUNAŁ (ósma izba)

w składzie: K. Schiemann, prezes izby, L. Bay Larsen i C. Toader (sprawozdawca), sędziowie,

rzecznik generalny: J. Kokott,
sekretarz: A. Calot Escobar,

po wysłuchaniu rzecznika generalnego,

wydaje następujące

Postanowienie

1 Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczy wykładni art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą").

2 Wniosek ten został złożony w ramach sporu pomiędzy K. Estowem, M. Iwanową i Kemko International EAD a Ministerski sywet na Republika Byłgarija (radą ministrów Republiki Bułgarii).

Ramy prawne

Prawo Unii

3 Deklaracja w sprawie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, załączona do aktu końcowego konferencji międzyrządowej, na której zawarto traktat z Lizbony, podpisany w dniu 13 grudnia 2007 r. (Dz.U. 2010, C 83, s. 335), ma brzmienie następujące:

„Karta […], która jest prawnie wiążąca, potwierdza prawa podstawowe gwarantowane przez europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz wynikające z tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich.

Karta nie rozszerza zakresu stosowania prawa Unii na dziedziny leżące poza kompetencjami Unii, nie ustanawia nowych uprawnień ani zadań Unii, ani też nie zmienia uprawnień i zadań określonych w traktatach".

Prawo krajowe

4 Artykuł 103 Zakon za ustrojstwo na teritorijata (ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, zwanej dalej „ZUT") stanowi, co następuje:

„[…]

2. Ogólne plany zagospodarowania przestrzennego określają zasadnicze przeznaczenie oraz rodzaj zabudowy poszczególnych części strukturalnych obszarów objętych planem.

3. Szczegółowe plany zagospodarowania przestrzennego określają szczegółowe przeznaczenie oraz rodzaj zabudowy poszczególnych gruntów objętych planem.

[…]".

5 Artykuł 127 ZUT stanowi:

„[…]

6. Ogólny plan zagospodarowania przestrzennego zatwierdza rada gminy na wniosek wójta (burmistrza). Uchwała o zatwierdzeniu planu podlega ogłoszeniu w *Dyrżawen westnik* (dzienniku urzędowym państwa). Jest ona ostateczna i nie podlega zaskarżeniu.

7. […] Szczegółowe normy i przepisy w zakresie zagospodarowania przestrzennego określa odrębna ustawa.

8. […] Nowy ogólny plan zagospodarowania przestrzennego stolicy, jak również zmiany obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego uchwala Ministerski sywet zgodnie z przepisami niniejszej ustawy oraz przepisami i normami o zagospodarowaniu przestrzennym i budownictwie zawartymi w ustawie o zagospodarowaniu przestrzennym i budownictwie w stolicy.

[…]

10. […] Plan zagospodarowania przestrzennego aglomeracji o znaczeniu ogólnokrajowym zatwierdza w formie rozporządzenia ministyr na regionalnogo razwitie i błagoustrojstwoto sled (ministra rozwoju regionalnego i robót publicznych) za zgodą rady miejskiej; podlega on ogłoszeniu w *Dyrżawen westnik*. Rozporządzenie jest ostateczne i nie podlega zaskarżeniu.

[…]".

Postępowanie przed sądem krajowym i pytania prejudycjalne

6 Uchwałą z dnia 16 grudnia 2009 r. (zwaną dalej „zaskarżoną uchwałą") Ministerski sywet na Republika Byłgarija zmienił ogólny plan zagospodarowania przestrzennego miasta Sofii w odniesieniu do dwóch gruntów o ustalonym przeznaczeniu. Zgodnie z tym planem te dwa grunty należały do obszaru przeznaczonego na „działalność usługową na rzecz zbiorowości", a zgodnie ze szczegółowym planem zagospodarowania były przeznaczone pod zabudowę składowo-biurową. Na mocy zaskarżonej uchwały omawiane grunty zostały włączone do obszaru określonego jako „tereny zielone", na którym niedozwolone jest wznoszenie budynków przeznaczonych na cele prowadzenia działalności gospodarczej.

7 Skarżący w sprawie przed sądem krajowym zaskarżyli powyższą uchwałę do Wyrchowen administratiwen syd. Postanowieniem z dnia 20 kwietnia 2010 r. wydanym przez skład trzech sędziów wskazany sąd oddalił skargę, uznając, że zgodnie z art. 127 ust. 6 i 10 ZUT ogólne plany zagospodarowania zatwierdzone przez radę gminy oraz przez ministyr na regionalnogo razwitie i błagoustrojstwoto sled nie podlegają zaskarżeniu.

8 Skarżący przed sądem krajowym odwołali się od tego postanowienia do tego samego sądu orzekającego w składzie pięciu sędziów; skład ten rozważa, czy brak możliwości zaskarżenia ogólnego planu zagospodarowania stolicy na gruncie prawa krajowego jest niezgodny z prawem ujętym w art. 47 karty.

9 W tych okolicznościach Wyrchowen administratiwen syd postanowił zawiesić postępowanie i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi:

„1) Czy dopuszczalna jest możliwość wyłączenia spod kontroli sądowej, przewidzianej w art. 47 karty […], aktów administracyjnych naruszających prawa i wolności gwarantowane przez prawo Unii?

2) Jeżeli możliwość taka jest dopuszczalna, to czy istnieją kryteria pozwalające na dokonanie oceny, jakie akty administracyjne mogą zostać, zgodnie z art. 47 karty […], wyłączone spod kontroli sądowej i jakie są to kryteria?

3) Czy możliwe jest wyłączenie kontroli sądowej w odniesieniu do ogólnych planów zagospodarowania przestrzennego, które naruszają prawo własności?".

W przedmiocie właściwości Trybunału

10 Zgodnie z art. 92 § 1 regulaminu postępowania, jeżeli Trybunał jest oczywiście niewłaściwy do rozpoznania skargi lub jeżeli skarga jest oczywiście niedopuszczalna, Trybunał, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, może, bez dalszych czynności procesowych, podjąć decyzję, wydając postanowienie z uzasadnieniem.

11 Trybunał rozpoznający sprawę na mocy art. 267 TFUE jest właściwy do orzekania w zakresie dokonywania wykładni traktatu FUE oraz w zakresie ważności i wykładni aktów wydanych przez instytucje Unii. Właściwość Trybunału ograniczona jest do badania jedynie przepisów prawa Unii (zob. postanowienie z dnia 16 stycznia 2008 r. w sprawie C-361/07 Polier, pkt 9 i przytoczone tam orzecznictwo).

12 Gdy chodzi zaś o niniejszą sprawę, należy równocześnie przypomnieć, że zgodnie z art. 51 ust. 1 karty jej postanowienia mają zastosowanie „do państw członkowskich wyłącznie w zakresie, w jakim stosują one prawo Unii", zaś zgodnie z art. 6 ust. 1 TUE, który nadał karcie moc wiążącą oraz jak wynika to z deklaracji o Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, załączonej do aktu końcowego konferencji międzyrządowej, na której zawarto traktat z Lizbony – karta nie ustanawia nowych uprawnień Unii ani też nie zmienia jej uprawnień.

13 Ponadto z utrwalonego orzecznictwa wynika, że wymogi związane z ochroną praw podstawowych wiążą państwa członkowskie we wszystkich sytuacjach, gdy stosują one prawo Unii; są one wówczas zobowiązane przestrzegać tych wymogów w najszerszym możliwym zakresie (zob. podobnie wyrok z dnia 11 października 2007 r. w sprawie C-117/06 Möllendorf i Möllendorf-Niehuus, Zb.Orz. s. I-8361, pkt 78 i przytoczone tam orzecznictwo).

14 Biorąc pod uwagę, że w postanowieniu odsyłającym nie wskazano na żadne okoliczności pozwalające przyjąć, że sporna uchwała Ministerski sywet na Republika Byłgarija z dnia 16 grudnia 2009 r. stanowiła wdrożenie prawa Unii, ani też na inne okoliczności stanowiące łącznik z prawem Unii, nie została wykazana właściwość Trybunału do udzielenia odpowiedzi na zadane pytania.

15 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że zgodnie z art. 92 § 1 regulaminu postępowania Trybunał jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez Wyrchowen administratiwen syd.

W przedmiocie kosztów

16 Dla stron postępowania przed sądem krajowym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed tym sądem, do niego zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach.

Z powyższych względów Trybunał (ósma izba) orzeka, co następuje:

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez Wyrchowen administratiwen syd (Bułgaria) postanowieniem z dnia 14 czerwca 2010 r.

Podpisy